

Buenos Aires, 25 de Abril de 1978.

D. Marino Dónega

A Coruña

Querido Dónega:

Rematamos, fai uns intres, de falar con Fernanda por teléfono. Enchéunos de contento a tua designación e desexábamós felicitarte. Onte recibimos a tua carta e facía dous ou tres días uns recortes de xornaes que me remitíu Piñeiro. Mais, tiñamos que sabelo de outro xeito e recibimos a tua carta. Non temos que decirche da nosa emoción e contento porque tí, un galeguista, integres a Xunta de Galicia. É como un soño que ~~necobrásemos~~ do 1936. É como un soño que haxa ao fin un galeguista nunha Xunta en que tí soio, ao meu parecer, entre todos os que a compoñen, merece en xusticia formar parte dela. Non está, teño entendido, Domingo, nin foi designado Presidente, como algúns eiquí agardábamos, Piñeiro, nin coñezo aos designados polas outras diputacións. Ti, pois, representas lexítimamente a todos nos, os que durante coarenta anos, dentro ou fora da terra, con pasaporte español ou sin él, fixemos o que poidemos por Galicia, soñando con ela, padecendo con ela, traballando por ela e sendo sempre leales aos grandes homes da nosa historia e á nosa historia. Como eu, estarían hoxe moi ledos, os desaparecidos fai anos ahí e fora desa, os Vilar Ponte, Plácido Castro, Castelao, Casal, os dous Picallo, etc., todolos irmáns esquecidos, soio lembrados por nos.

Onte decíamoslle a Fernanda deste sentimento, desta emoción, como xa dixen. Chegas ao cárrago por méritos dabondo, por ter mantido unha conducta honesta, intelixente e patriota dps vellos galeguistas. Sentimos moito non ~~estar ahí~~

estar ahí para ter celebrado contigo e os poucos irmáns que quedan de outros tempos, probados de moitos xeitos polas circunstancias que vivimos, a intergración tua na Xunta de Galicia.

Non quero decirche, hoxe, mais. Escribe. Unha aperta moi fonda de Maruxa e miña para cada un de todos vos, Fernanda, Fernando, Milagro e tí, e os agoiros para tí no teu cárrago. Repito, escribe.

Querido Donato

Rematamos, foi un intre, de falar con Fernando por teléfono. Encéntrase de contento a tua designación e desaxérasme felicitarte. Ante recibímos a tua carta e facía dúas ou tres días un recorte de xornais que me dá unha idea do teu estado. Mais, tínhamos que saber de outro xeito e recibímos a tua carta. Non temos que decirche de nosa emoción e contento porque ti, un galego, interese a Xunta de Galicia. É como un acto de honra para nós. É como un acto de honra para nós que haxa ao fin un galego na Xunta en que ti este, ao seu parcería entre todos os que a compoñen, merece en xusticia formar parte dela. Non estáo entendido, Domingo, nin foi designado Presidente, como algunha outra vez, debémos, primeiro, nin coñece nos designados polas outras diputacións. Ti, por representacións léxítimas a todos nos, os que durante coentes anos, dentro de fora da terra, con pasaporte español ou sin él, liximos o que podemos por nós, traballando con ela, traballando por ela e sendo membros dela, soñando con ela, padecendo con ela, traballando por ela e sendo membros dela nos grandes homes de nosa historia e á nosa historia. Como eu, estarei hoxe moi ledos, se desaparecidos foi anos así e fora de Galicia, os Vilax Fontes, o Cido Castro, Castañón, Casal, os dous Picallo, etc., todos os irmáns españois, só lembrados por nos.

Ante declámase a Fernanda deste sentimento, desta emoción, de mo xa dixen. Chega ao cárrago por méritos de fondo, por ter mantido unha coherencia honrada e patriótica dos vellos galegos. Sentimos moito por ti

- estar así